

Samen voor onderwijs

Samenwerking tussen scholen en buurtteams in Nijmegen

20 mei 2024

Radboud Honours Academy

Thomas van Aquinostraat 1, 6525GD Nijmegen

honours@ru.nl

Denktank passend onderwijs

Onderzoekers: Tjeu Groothuijsen, Anna Huijgens, Maurice Jägers, Jasmijn Janssen, Fleur te Wiel, Suriya van Rey, Sterre van Tol, Mike Vestering en Lisa Zeegers.

Begeleiders: Cecile Kuijpers en Jorn ten Brink

In opdracht van Samenwerkingsverband Stroomland

Abstract

In opdracht van het Samenwerkingsverband Stroomland is onderzocht hoe de samenwerking tussen scholen en buurtteams op het gebied van jeugdhulp verbeterd kan worden. Experts en professionals in het veld zijn geïnterviewd om te achterhalen hoe zij dit probleem ervaren en wat voor oplossingen goed aansluiten bij hun werkproces. Deelnemers aan de interviews benoemden frequent dat onduidelijkheid over communicatie en taakverdeling, lange communicatielijnen en omzet in personeel efficiënte samenwerking belemmerden. Kernaanbevelingen om dit aan te pakken zijn als volgt: concrete afspraken maken met collega's over communicatie en elkaar aanspreken als afspraken niet nagekomen worden. Zorgen dat scholen en buurtteams toegang hebben tot dezelfde informatie wat betreft wettelijk bepaalde taakverdelingen. Professionals aansporen om korte persoonlijke profielen beschikbaar te stellen voor collega's.

1. Inleiding

In het onderwijs vindt een groot deel van de ontwikkeling van kinderen plaats en krijgen kinderen de bouwstenen voor hun verdere leven. Het is dus belangrijk dat ieder kind de best mogelijke passende plek krijgt om zich optimaal te ontwikkelen. Indien een kind vastloopt op school of op andere gebieden, kunnen scholen en jeugdhulp het kind en verzorgers ondersteunen om toch alles te doen om het kind zijn of haar volledige potentieel te laten bereiken.

Door decentralisatie van de jeugdzorg in 2015 liggen de taken wat betreft jeugdzorg en de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) nu bij de gemeente in plaats van bij de rijksoverheid. Deze decentralisatie had ten eerste ten doel om de jeugdzorg minder complex te maken. Mensen die hulp nodig hebben, zouden namelijk in hun eigen regio terecht kunnen in plaats van bij landelijke organisaties die minder dichtbij waren. Tevens zou de zorg dan ook passender zijn. Ten tweede zou decentralisatie ervoor zorgen dat men minder geld kwijt zou zijn aan de jeugdzorg. Het decentraliseren werd dus ook als een manier gezien om te bezuinigen in de kosten.

De decentralisatie van 2015 is niet volledig naar wens verlopen. Met de reeds uitgebrachte Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028 wilde de overheid enkele struikelblokken, die door de decentralisatie zijn ontstaan, verhelpen (Rijksoverheid, 2023). Deze

Hervormingsagenda had onder andere het doel om de aansluiting tussen zorg en onderwijs, door middel van stevige lokale teams, te verbeteren. Daarbij hebben scholen, ouders en jeugdzorg elk hun eigen rol en verantwoordelijkheden. Voorts moet lokaal gedaan worden wat kan en ten minste regionaal wat moet. Ook dienen aanbieders en gemeenten in goed overleg samenwerkingsafspraken in de regio te maken betreffende het regelen van de jeugdzorg. Ook komt in de Hervormingsagenda de kosten van de jeugdzorg ter sprake. Het Rijk heeft namelijk ook als doel om jeugdzorg in de toekomst betaalbaar te houden. Implementatie van deze agenda betreft de aanpak van Samenwerking komt in Q2 van 2024 uit. Het andere gedeelte van de implementatie staat in de eind 2023 uitgebrachte Implementatie Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028 (VNG, 2023). In dit implementatieplan staat dat bij uitvoer van jeugdzorg gemeenten ondersteund moeten worden. Per gemeente is vastgesteld hoe de regionale inkoop van jeugdzorg wordt georganiseerd en hoe men binnen de jeugdregio het beste kan samenwerken, zodat de jeugdzorg kwalitatief verbeterd wordt. Door de decentralisatie van 2015 zijn andere instanties verantwoordelijk geworden. Zo spelen de buurtteams een belangrijke rol bij de communicatie tussen onderwijs (scholen) en jeugdhulp. Goede communicatie is cruciaal bij inclusief onderwijs. Op het gebied van communicatie ervaart Stromenland dat verbetering mogelijk is. Daaruit is de vraag ontstaan op welke manier Stromenland scholen en jeugdzorg beter met elkaar kan laten samenwerken.

Opdrachtgever

Samenwerkingsverband Stromenland is een verband dat scholen helpt om extra ondersteuning aan leerlingen die dit nodig hebben te bieden, zodat deze kinderen zo veel mogelijk met elkaar en in de buurt naar school kunnen gaan. Daarnaast levert Stromenland expertise aan scholen.

Bij het Samenwerkingsverband Stromenland horen alle schoolbesturen, alle reguliere en speciale basisscholen en scholen in het speciaal onderwijs in de gemeenten Berg en Dal, Beuningen, Land van Cuijk, Druten, Heumen, Nijmegen, West Maas en Waal en Wijchen. Omdat het werkgebied groot is, is het regionaal verdeeld in vier regio's. Wij richten ons bij deze opdracht specifiek op de regio Nijmegen.

Samenwerkingsverband Stromenland maakt samen met de gemeente afspraken over de inzet van jeugdhulp in onderwijs en stemt met de gemeente af of er extra onderwijssteuning nodig is bij kinderen. Samenwerkingsverband Stromenland heeft daarnaast de taken om een ondersteuningsplan vast te stellen, ondersteuningsmiddelen en voorzieningen aan scholen te verdelen en toe te wijzen, te beoordelen of een leerling toelaatbaar

is tot een school voor speciaal basisonderwijs (SBO) of speciaal onderwijs (SO) en te adviseren over de ondersteuningsbehoefte van een leerling.

Probleemstelling

Bij het onderzoek is duidelijk geworden dat er een aantal problemen naar voren komen. Zo zijn er veel problemen op het gebied van communicatie. De vraag die hierom centraal staat is hoe Stromenland de communicatie tussen scholen, jeugdzorg en ouders kan verbeteren om de ondersteuning van kinderen met een hulpbehoefte op de basisschool te verbeteren. Om deze vraag te beantwoorden is het van belang om in te zoomen op de uitdagingen van bovengenoemde drie partijen.

Ten eerste: de uitdagingen tussen scholen & jeugdzorg. Hoe dienen de deelgebieden in de regio onderling zich beter af te stemmen, hoe kan er beter samengewerkt worden bij de organisatie van de jeugdhulp en hoe dienen scholen en jeugdzorg de financiering te verdelen?

Ten tweede: de uitdagingen tussen ouders & jeugdzorg. Hoe kan het overzichtelijker worden voor ouders bij wie ze moeten zijn voor de juiste hulp voor hun kind? Bij welke soort hulpverleners dienen ouders te zijn? Hoe kunnen ouders meer ondersteuning krijgen vanuit de gemeente voor het zoeken van de juiste hulp voor hun kind?

Ten derde: communicatie bij jeugdzorg onderling. Hoe kan het voor jeugdzorgmedewerkers duidelijker worden wie wat op zich neemt en hoe kunnen jeugdzorginstanties hun hulp beter afstemmen op andere jeugdzorginstanties zodat er geen tegenstrijdige informatie verstrekt wordt?

Deze vragen zijn van belang om een antwoord te krijgen op de vraag hoe Stromenland de communicatie tussen scholen, jeugdzorg en ouders kan verbeteren om de ondersteuning van kinderen met een hulpbehoefte op de basisschool te verbeteren.

2. Methodes

Dit hoofdstuk dient om de gehanteerde onderzoeksmethoden toe te lichten en te verantwoorden. Ten eerste zullen overwegingen omtrent steekproeftrekking besproken worden. Ten tweede de keuze voor semigestructureerde interviews en bijbehorende documentatie en verwerking. Ten slotte volgt een korte discussie over de positionaliteit van de onderzoekers en de implicaties daarvan.

Deelnemers

De steekproef voor deelnemers aan de interviews is getrokken met een gecombineerde methode. Het grootste deel van de deelnemers is geworven met de sneeuwbalmethode, beginnend bij medewerkers van Stromenland. Als opdrachtgever was Stromenland bereid om onderzoekers in contact te brengen met andere relevante personen. Daarbij heeft Stromenland een coördinerende taak, om die taak te vervullen heeft de organisatie een centrale positie binnen het bredere netwerk rondom ondersteuning op scholen. Personen zijn geselecteerd voor deelname op basis van functie. Specifiek is er contact gezocht met intern begeleiders/kwaliteitscoördinatoren, medewerkers van buurtteams, experts op het gebied van passend onderwijs en betrokken personen bij de gemeente. Voor aanvang van dataverzameling werden leraren en ouders ook nog overwogen voor selectie. Er is uiteindelijk gekozen om hen niet te interviewen om het onderzoek binnen die gegeven tijd uitvoerbaar te houden. Ter gedeeltelijke compensatie is er een interview afgenomen bij een vertegenwoordiger van een vereniging voor ouders. Bij de selectie was er geen streven naar representativiteit op basis van persoonskenmerken. Dit werd niet als vereist beschouwd wegens de praktische aard van de onderzoeksvraag en de beperkte populatie.

Deelnemers van scholen en buurtteams in Nijmegen zijn specifiek geworven in de wijken Dukenburg en West. Er zijn twee wijken gekozen om de schaal van de dataverzameling te beperken, gezien de beperkte looptijd van het onderzoek en de praktische aard van de onderzoeksvraag. Daarbij maakt de deelname van twee wijken het mogelijk om vergelijkingen te maken, als er één wijk onderzocht werd zou generaliseerbaarheid van de resultaten te gering zijn. Experts en medewerkers van de gemeente zijn niet op basis van wijken geworven, alleen op basis van relevantie van expertise en beschikbaarheid.

Deelnemers zijn via email uitgenodigd voor interviews. Hierbij werden de opdrachtgever, het dienstverband van de onderzoekers, onderwerp van het onderzoek, verwachte duur van het interview en richtlijnen omtrent verwerking van persoonsgegevens vermeld. Op verzoek kregen potentiële deelnemers ook voorbeeldvragen. In Nijmegen zijn contactgegevens vooral met de sneeuwbalmethode verkregen, maar in Londen zijn er ook e-mails verstuurd naar instanties buiten het netwerk van Stromenland. In Londen is er dan ook sprake van aanzienlijk hogere non-respons. Deze non-respons wordt niet beschouwd als een probleem omdat er geen streven was naar een representatieve steekproef en de verkregen informatie voldeed om de onderzoeksvraag te beantwoorden.

Interviews

Semigestructureerde interviews zijn gebruikt om data te verzamelen. In een situatie met beperkte voorkennis over de aard en oorzaken van een probleem zijn kwalitatieve onderzoeksmethoden, zoals semigestructureerd interviewen, geschikt. Dit komt omdat semigestructureerde interviews bestaan uit open vragen binnen een lopend gesprek. Daardoor krijgen deelnemers de kans om zelf nadruk te leggen in hun antwoorden en het gesprek mede te sturen. Beperkte voorkennis is daardoor een minder groot probleem, de onderzoekers kunnen tijdens de dataverzameling gebruikmaken van de kennis van deelnemers. Ook krijgen onderzoekers de kans om door te vragen. In vergelijking met gestructureerde interviews of enquêtes met open vragen hebben semigestructureerde interviews daardoor het vermogen om vragen te beantwoorden zonder dat onderzoekers vooraf moeten vaststellen wat ze precies moeten weten. In vergelijking met free-form interviewen heeft het semigestructureerde interview als voordeel dat het makkelijker uitvoerbaar is door een team. Aangezien er voor de interviews een set vragen is opgezet die sowieso gesteld moeten worden verminderd het risico dat onderzoekers verschillen in de nadruk die ze leggen tijdens de interviews en daardoor informatie verzamelen die moeilijk vergelijkbaar is.

Per functie of functiegroep is een interviewgide gemaakt met kernvragen. Het initiatief om door te vragen was aan de interviewers. Interviews zijn altijd uitgevoerd met twee of drie onderzoekers. Afhankelijk van de beschikbaarheid van deelnemers en onderzoekers zijn de interviews persoonlijk of via online vergadersoftware afgenomen. Deelnemers zijn altijd om toestemming gevraagd voor opnames, verbaal of via een formulier. In dit formulier stond informatie over het onderzoek, de onderzoekers en de verwerking van persoonsgegevens. Data uit interviews is voor verwerking geanonimiseerd. Deelnemers die identificeerbaar zijn in het eindproduct zijn hiervoor expliciet een tweede keer om toestemming gevraagd.

Data uit interviews is geanalyseerd in een groepsgesprek binnen het onderzoeksteam. Hierin werden de aantekeningen en transcripten vergeleken en besproken om thema's en relevantie daarvan vast te stellen. Bij interviews is het gangbaar om transcripten te coderen voor verdere analyse. Dit is bewust niet gedaan om onnodige kwantificatie van data te voorkomen. Kwantificatie heeft als risico dat kwaliteit van de data verminderd omdat subtiele verschillen in beweringen van deelnemers en de context waarin die gezien moeten worden verloren gaan.

Positionaliteit

In onderzoek waarbij data verzameld wordt door het direct bevragen van de populatie is het essentieel dat onderzoekers zich bewust zijn van de manier waarop ze zich verhouden tegenover de deelnemers. Binnen dit onderzoek gaat het dan vooral om de bestuurlijke context waarin de deelnemers en onderzoekers werken. Het onderzoek gaat over de samenwerking tussen de scholen en buurtteams. De opdrachtgever, Samenwerkingsverband Stromenland, werkt voor de scholen. Deelnemers zijn zich bewust van de opdrachtgever en doelen van het onderzoek, het risico bestaat dus dat deelnemers de onderzoekers als partijdig zien en daardoor minder bereid zijn om gevoelige informatie over hun eigen werkproces te delen. Als onderzoekers hebben wij ons best gedaan om neutraal, concreet en oplossingsgericht te werken en de deelnemers te verzekeren dat wij dit doen. Desondanks kunnen deelnemers terughoudend zijn als ze ons niet als objectieve gesprekspartners zagen. Wij zijn onder de indruk dat dit geen effect heeft gehad op de uiteindelijke resultaten van het onderzoek, maar dat valt niet geheel uit te sluiten.

3. Resultaten

Bevorderende factoren

In het onderzoek hebben wij geprobeerd de communicatie tussen Stromenland en andere partijen in het samenwerkingsverband in kaart te brengen. Het doel van dit onderzoek is gericht op het definiëren van mogelijke verbeterpunten bij Stromenland en daarbij passende adviezen voorleggen. Zowel verbeterpunten als positieve factoren zijn naar boven gekomen. Bij beide invalshoeken is er een verbinding gelegd tussen informatie uit de literatuur en informatie verkregen door afgenomen interviews.

Uit het literatuuronderzoek blijkt dat scholen over het algemeen positief zijn over de keuzevrijheid die toegenomen is ten opzichte van vroeger en het tegenwoordig flexibeler inzetten van middelen om leerlingen te helpen. Ze kunnen hierdoor vaak meer leerlingen ondersteunen met hetzelfde budget (Ledoux, Waslander & Eimers, 2020).

Scholen kunnen zelf bepalen hoe het contact met buurtteams, jeugdhulp en experts onderhouden wordt. Er zijn meerdere opties: ten eerste kan de kwaliteitscoördinator (KC'er) van de school zelf de lijntjes leggen die nodig zijn om de leerling te ondersteunen. Ten tweede kan de schoolmaatschappelijk werker het eerste aanspreekpunt zijn en daarbovenop zelf ook

lichte hulp bieden aan de ouders. Ten derde kan de overheid een buurtteam hebben, dat voor de school het aanspreekpunt (Nederlands Jeugdinstituut, z. d.).

Uit de afgenomen interviews bleek dat het fijn wordt ervaren dat scholen de vrijheid hebben om zelf te bepalen wat de handigste manier van communicatie is. Sommige scholen gaven de voorkeur aan BSOT's, terwijl anderen dit juist niet prettig vonden en daardoor zelf kortere lijntjes onderhielden met alle benodigde groepen.

Stromenland geeft bij afronding van een casus altijd terugkoppeling aan de scholen en hier zijn de scholen erg positief over. Dit bevordert de mate waarin de scholen geïnformeerd zijn over de desbetreffende leerling. Daarbovenop heeft Stromenland duidelijke contactpersonen voor scholen, zodat het duidelijk is wie het aanspreekpunt is en de communicatie goed verloopt. De evaluatie die aan het eind van elk jaar plaatsvindt wordt ook als positief ervaren.

Belemmerende factoren

De belangrijkste belemmerende factoren worden in deze paragraaf besproken. Deze zijn geselecteerd op hoe vaak ze naar voren kwamen in het literatuuronderzoek en de interviews.

Volgens de kenniskaart (Nederlands Jeugdinstituut, z. d.) worden zowel leerlingen als ouders betrokken in het volledige traject van onderwijsondersteuning. Ouders zijn daarbij vaker dan voorheen aanwezig bij multidisciplinaire overleggen. Daarentegen heeft de evaluatie passend onderwijs (Ledoux, Waslander & Eimers, 2020) duidelijk gemaakt dat het voor ouders vaak lastig is om goede informatie te vinden over wat scholen kunnen bieden, omdat schoolondersteuningsprofielen niet voldoen om goede steun te bieden: ze zijn lastig vindbaar, of ouders weten niet dat ze bestaan (Ledoux, Waslander & Eimers, 2020). Hoewel ouders vaker aanwezig zijn bij multidisciplinaire overleggen, zijn er bij ouders toch vaak onduidelijkheden; bij deze overleggen weten de ouders vaak niet wie iedereen is en welke functies iedereen heeft, wat voor verwarring zorgt.

Scholen ervaren volgens Ledoux, Waslander en Eimers (2020) dat goede afspraken maken met jeugdhulpverleners over ondersteuningsbehoeften van leerlingen lastig is. Buurtteams hebben te maken met wisselingen in personeel, met onduidelijkheid over de functies, en met wachtlijsten voor onderzoek en behandeling. Dit heeft ook gevolgen voor de communicatie met de scholen.

Uit de interviews blijkt dat dit in de wijken die deel uitmaken van dit onderzoek ook zo is; door de recente personeelwisselingen in buurtteams is er veel onduidelijkheid ontstaan en

is het lastig om te bepalen wie precies de contactpersoon voor de school is. Ook werken er zowel ervaren als onervaren medewerkers bij buurtteams, die andere taakopvattingen hebben, waardoor er geen vaste functieomschrijving lijkt te bestaan. Daarbij weet niet iedereen binnen scholen met welke persoon ze samenwerken, omdat lang niet alle betrokken professionals elkaar bij gezicht kent.

Alle scholen bieden basisondersteuning zoals in het samenwerkingsverband is vastgesteld, maar als de leerling speciale ondersteuningsbehoeften heeft, kan de school een arrangement inzetten. Dit wordt aangevraagd via het samenwerkingsverband, maar uit de interviews is gebleken dat het niet altijd duidelijk is wanneer er hulp gevraagd moet worden via Stromenland. Er bestaat een app genaamd 'kindkans' die hier informatie over geeft, maar deze app is niet altijd gebruiksvriendelijk. Het invullen van een coördinator binnen Stromenland is bijvoorbeeld niet altijd even duidelijk voor de kwaliteitscoördinator. Dit kost extra moeite en hierdoor kan de aanvraag langer duren.

Hoewel BSOT's over het algemeen positieve effecten hebben op de samenwerking, is er toch gebleken dat niet iedereen hier tevreden over is. Dit komt voornamelijk doordat niet iedereen, voornamelijk buurtteammedewerkers, aanwezig is voor de BSOT's, wat de efficiëntie flink vermindert. Stromenland geeft altijd een terugkoppeling na een casus, maar voor scholen is het lastig om in te schatten wanneer de terugkoppeling precies komt, waardoor het niet duidelijk is hoe lang er gewacht moet worden. Soms duurt het namelijk een tijdje voordat er een bericht komt over de casus.

4. Aanbevelingen

Gebaseerd op zowel de bevorderende als de belemmerende factoren, hebben we voor op de korte en lange termijn aanbevelingen geformuleerd. Deze aanbevelingen gaan specifiek over wat er in Nijmegen en omstreken gedaan kan worden. De adviezen zijn voornamelijk toegespitst op wat Stromenland kan doen, minder op wat andere betrokken partijen kunnen verbeteren. De reden hiervoor is dat Stromenland lastig veranderingen aan kan brengen bij andere deelnemers in het samenwerkingsverband.

Korte termijn

Nadat een school een aanvraag heeft ingediend over een leerling met speciale ondersteuningsbehoeften, is er contact met Stromenland voor bespreking van de casus. Als de

casus behandeld is, komt er vanuit Stromenland een terugkoppeling. Omdat scholen niet weten hoe lang het duurt voordat er bericht komt, is het belangrijk dat Stromenland een tijdspanne maakt binnen hoeveel werkdagen ze een bericht terugsturen of terugkoppeling geven. Dit is fijn voor scholen zodat ze duidelijkheid krijgen over de termijn van terugkoppeling. Ook tussen scholen en buurtteams kan de communicatie bevorderd worden door duidelijke afspraken te maken met een tijdspanne.

De app kindkans die gebruikt wordt om hulp te vragen via Stromenland mist nu wat informatie. Bijvoorbeeld de functie over het invullen van coördinatoren binnen Stromenland is onduidelijk voor kwaliteitscoördinatoren, waardoor er extra gebeld of gemaïld moet worden voor verduidelijking. Als deze missende informatie ingevuld zou worden, kost het minder tijd en moeite om aanvragen te doen.

In een samenwerkingsverband is het prettig als personen elkaar bij naam en gezicht kennen, wat tegenwoordig niet altijd zo is. Dit maakt de samenwerking onpersoonlijk en dit benadeelt de communicatie. Om hier verbetering in te brengen, is het belangrijk dat er een manier gevonden wordt voor de medewerkers om elkaar bij gezicht en naam te kennen, bijvoorbeeld door middel van persoonlijke profielen.

Lange termijn

Bij buurtteams zou het helpen om een duidelijke functieomschrijving te realiseren om de taakopvattingen gelijk te krijgen. In Londen zijn er bepaalde documenten gemaakt met definities van termen en functies, en uitgebreide taakomschrijvingen. In Nederland zou ook zo een document gemaakt kunnen worden. Dit zou niet alleen verwarring in de samenwerking tegengaan van buurtteams en Stromenland, maar het zou ook behulpzaam zijn voor ouders. Vanuit de gemeente bestaat er een website genaamd 'Schulinck jeugd' die taakomschrijvingen geeft. Eventueel kan hiervan gebruikgemaakt worden om onnodige moeite te voorkomen.

In Londen is het onderwijs meer gecentreerd rondom de aanvrager van de casus, dus school. Maatschappelijk werkers kwamen naar de school toe en waren betrokken bij de processen van de leerlingen. In Nederland daarentegen is de ondersteuning van een maatschappelijk werker minder structureel ingebed en wordt school iets minder in het proces betrokken. Omdat school het middelpunt is van de verschillende partijen.

In Nederland wordt er naar kinderen gekeken via het medische model. Dit houdt in dat er gekeken wordt naar wat het kind precies heeft, en welke behandeling daarbij past. Er wordt dus als het ware een labeltje op het kind geplakt. Het zou een verbetering zijn als het Nederlandse onderwijssysteem wat meer verandert naar het sociale model. Bij dit model wordt

er meer gefocust op de context en hoe de context dusdanig veranderd kan worden dat dit voordelig is voor iedereen.

5. Onderzoekers

Dit onderzoek is opgezet en uitgevoerd door de denktank Passend Onderwijs van de Radboud Honours Academy. De denktank is een interdisciplinair team van negen studenten van de Radboud Universiteit die naast hun studie deelnemen aan een honoursprogramma voor extra uitdaging en ervaring. De studieachtergronden bestaan uit Sociologie, Rechten, Economie, Psychologie, Biologie, Pedagogische wetenschappen, Geografie Planologie & Milieu en Geneeskunde. Zij zijn begeleid door twee ervaren onderzoekers van de universiteit. Het team heeft geen belangen bij de resultaten van het onderzoek. Meer informatie over de Radboud Honours Academy is te vinden op: [Radboud Honours Academy | Radboud Universiteit \(ru.nl\)](#). Voor vragen over het onderzoek, zie de contactgegevens op het titelblad.

Reflectie

Tijdens dit onderzoek hebben wij ons voornamelijk gefocust op verbeterpunten in de communicatie. Om deze reden zullen we hier toelichten hoe onze eigen communicatie verliep, zowel met externe partijen als intern binnen de groep.

Het onderzoeksproces begon met een introductieweekend, waarin we elkaar beter leerden kennen om de latere samenwerking te optimaliseren. De week daarna hebben we vooral geïnventariseerd, om te kijken wat we precies konden doen en wat er van ons verwacht werd. Daarom hadden we in deze periode ook gesprekken met Joyce Jansen en hebben we een kijkje mogen nemen bij Stromenland. Daarbovenop hebben we alvast literatuuronderzoek gedaan en de knelpunten daarbij geïdentificeerd.

Hierna begonnen we contact op te nemen met externe partijen. De groep is verdeeld in drie kleinere groepjes, gefocust op de regio West, de regio Dukenburg en de gemeente. Vervolgens hebben we veel gemaïld om interviews te plannen. Voor het grootste gedeelte ging dit voorspoedig, maar in enkele gevallen hebben we geen reactie terug gehad. Het verwerven van genoeg mensen om te interviewen was niet heel lastig, aangezien we van veel mensen die we hebben geïnterviewd meer contactpersonen hebben gekregen. Bij ieder interview zijn notulen gemaakt die in de drive zijn gezet, zodat de andere groepjes dit konden lezen. De gehouden interviews en andere voortgang zijn tijdens vergaderingen ook besproken om te

zorgen dat niemand informatie zou missen.

De studiereis naar Londen kwam steeds dichterbij en natuurlijk moesten we daar ook mensen werven om te interviewen. Vanuit de geïnterviewden in Nederland en Cecile, onze begeleider, hebben we een aantal contactpersonen gekregen. We hebben ook op internet opgezocht wie relevant zou kunnen zijn. Uiteindelijk hebben we niet van iedereen reacties gekregen, maar toch konden we voldoende interviews houden.

Het plannen verliep soms moeizaam. We hebben veel tijd nodig gehad voor de interviews, waardoor de werkdruk in de periode waarin het tijdschrift gemaakt werd erg opliep. Deze periode bevatte toevallig ook meerdere vakanties en vrije dagen, waardoor de beschikbare tijd voor het eindproduct verder beperkt werd.

De communicatie in onze groep is redelijk soepel gegaan. Er hebben zich geen significante problemen voorgedaan, ook niet in de communicatie met externe partijen.

Bronnen

Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028. (2023). In

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten>. Rijksoverheid.

<https://open.overheid.nl/documenten/addec5d5-279c-40de-b607-7b64e8441602/file>

Implementatieplan Hervormingsagenda Jeugd 2023-2028. (2023). In

<https://vng.nl/artikelen/hervormingsagenda-jeugd>. Vereniging van Nederlandse Gemeenten. *<https://vng.nl/sites/default/files/2023-12/implementatieplan-hervormingsagenda-jeugd-2023-2028.pdf>*

Kenniskaart ‘Kwaliteit verbinding onderwijs en jeugdhulp’. (z.d.). In

<https://www.inenomschool.nl/> (pp. 2–5). Nederlands Jeugdinstituut.

<https://www.nji.nl/sites/default/files/2021-05/kenniskaart-Kwaliteit-Verbinding-Onderwijs-en-Jeugdhulp.pdf>

Ledoux, G., Waslander, S., & Ton Eimers. (2020). Evaluatie passend onderwijs. In

www.evaluatiepassendonderwijs.nl. *<https://evaluatiepassendonderwijs.nl/wp-content/uploads/2020/05/Samenvatting-evaluatie-passend-onderwijs-2020.pdf>*